

gaaer ud paa ikke at give den paatænkte Omordning af Retsforholdene i Kjøbenhavn nogen videre Udstrækning, end det maa ansees for nødvendigt for at opnaae det nærmest tilsligtede Niemod, hvorimod man netop ved at gaae saa vidt, som det er skeet paa et andet Sted, kommer til at foregribe den Ordning af Sagen, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds (H. Hage) mener, ikke burde finde Sted endnu, men burde stydes ud til et, som vi Alle haabe, ikke sjernt Tidspunkt. De Grunde, som bleve fremsførte ved denne Sags første Behandling, for at lade Thveri- og Bedragerisagerne forblive som hidtil under den almindelige Kriminal- og Politirets-Behandling, skal jeg iøvrigt ikke her komme tilbage paa; det turde være tilstrækkeligt at gjøre opmærksom paa, at disse Sagers Henlæggelse under de paatænkte nye Afdelingsretter — under Kriminal- og Politiretten berøver paa en Misforstaaelse af, hvad der er det egentlige Formaal for nærværende Lovforslag, at denne Forandring vilde føre til, at de nye Afdelingsretter vilde faae et Arbejde, som de ikke vilde kunne overkomme, og at de Kræfter, som ere bestemte til at bestride disse Afdelingsretter, ikke vilde strække til, naar Sagerne paa den Maade forsøgedes, samt at fremdeles Bestemmelsen om, at Afdelingsretterne skulde have at gjøre med de i deres Væsen kriminelle Sager, vilde komme i Strid med flere Bestemmelser i Udkastet, saaledes som det iøvrigt foreligger. Der blev under denne Sags første Behandling navnlig gjort opmærksom paa, at Bestemmelserne om Maaden, hvorpaa Behandlingen af de Sager, der skulde henhøre under Afdelingsretterne, skal foregaae, ikke iade sig forene med at henlægge egentlige kriminelle Sager under disse Afdelingsretter; man kunde med saa Ord betegne den Behandling, der vilde fremkomme af disse Sager efter Lovforslaget, som det er kommet til os fra det andet Thing, saaledes, at der i disse Sager skulde finde en mundtlig og offentlig Inquisition Sted. Men allerede i disse Ord ligger der, saa forekommer det mig, en Modsigelse; en Inquisition maa efter sin Natur være hemmelig, det lader sig ikke forene med Inquisitionens Begreb, at den er mundtlig og offentlig. Det maa da ogsaa for en moden

Overveelse være indlysende, at det ikke gaaer an at henlægge Behandlingen af egentlige kriminelle Sager for Retter, organiserede paa den i Lovforslaget betegnede Maade, naar man ikke i Forbindelse dermed vil sætte en saadan Omordning af Retsvæsenet i det Hele, som der jo navnlig er gjort Forslag til i en anden meget almindeligere og vigtigere Lov, som vil være det ærede Thing bekjendt, jeg mener Forslaget om Retspleiens Omordning i det Hele her i Landet. Det vil være indlysende, at i det Dieblis, man indfører Bestemmelser som disse, at Behandlingen af Sagerne, og navnlig Forhøret skal foregaae offentlig og mundtlig og at den Tilstaale isorveien skal underrettes om, hvad det er, der lægges ham til Last, saa maa man tillige træffe andre Foranstaltninger, som sigte til at gjøre det muligt at kalde Sandheden frem for Dagen; man kan ikke tage den ene Side af Sagen, uden tillige at tage den anden, og man stiller Dommeren aldeles skjævt, naar man vil, at han skal have den hele Ledelse af Sagen, og ikke bestomindre vil, at han skal optræde paa samme Maade, som der er tiltænkt Dommerne i Nævningeretterne, hvor den hele Retsforhandling vel ogsaa foregaaer mundtlig og offentlig, men hvor Tilveiebringelsen af Sagens Materiale væsentlig er lagt i Andres Hænder. Der er efter min Mening i Lovforslaget, saaledes som det foreligger fra det andet Thing, i denne Henseende en saadan Misforstaaelse tilstede, at jeg troer, at det er umuligt at gennemføre Sagen paa den Maade. I den sikkre Forventning, at det ærede Thing ved sin Afstemning idag vil stadfæste den Beslutning, det tog i foregaaende Session, en Forventning, som jeg end yderligere grunder derpaa, at de Erindringer, der ved første Behandling bleve fremsatte mod den Ordning, der har fundet Sted i det andet Thing, ikke væsentlig mødte nogen Modsigelse her i Thinget, skal jeg fortiden ikke videre opholde mig ved dette Punkt. — Dette gjælder altsaa det første Forslag til § 1, Forslaget til § 2 og Forslaget til § 3. Det andet Forslag, vi have tilladt os at stille, er det, der gaaer ud paa, at det sidste Punktum af § 1 udelades. Dette sidste Punktum er en Tilspøining, der er kommen til i det andet Thing, og gaaer